

ΦΙΜΩΣΗ – ΠΑΡΑΦΙΜΩΣΗ

Φίμωση είναι η συγγενής ή επίκτητη στένωση του στομίου της ακροποσθίας (δέρμα που καλύπτει το πέος), με συνέπεια αδυναμία αποκάλυψης της βαλάνου (κεφαλή του πέους) με έλξη της ακροποσθίας προς τη βάση του πέους. Αυτό πρέπει να είναι εφικτό στη διάρκεια του δεύτερου ή τρίτου έτους της ζωής.

Η φίμωση είναι είτε πρωτοπαθής (χωρίς ύπαρξη ουλής), είτε δευτεροπαθής λόγω δημιουργίας ουλώδους δακτυλίου ή από τραυματισμό κατά την αποκάλυψη της βαλάνου ή από παθολογικά αίτια (ξηρωτική βαλανίτιδα). Πρέπει να διαχωρίζεται από τις βαλανοποσθικές συμφύσεις, τη φυσιολογική δηλαδή συγκόλληση της ακροποσθίας στη βάλανο τα πρώτα χρόνια της ζωής.

Παραφίμωση είναι μια παθολογική κατάσταση που χρειάζεται επείγουσα αντιμετώπιση. Προκαλείται όταν γίνει αποκάλυψη της βαλάνου και η ακροποσθία είναι στενή, οπότε δεν μπορεί να επανέλθει στη θέση της, σφίγγει τη βάλανο και προκαλεί οίδημα και πόνο.



Εικόνα φίμωσης.

Η θεραπεία της φίμωσης είναι χειρουργική. Γίνεται μια πλαστική, κατά τρόπον ώστε να διευρυνθεί το στόμιο της ακροποσθίας, για να γίνεται με ευχέρεια η αποκάλυψη της βαλάνου, αλλά και να διατηρηθεί η φυσιολογική εμφάνιση του πέους και η προστασία που παρέχει στη βάλανο το δέρμα της ακροποσθίας. Απαιτείται ακριβής υπολογισμός της διαμέτρου του νέου στομίου.

Η περιτομή αποτελεί μια επέμβαση που πλέον γίνεται πολύ σπάνια, συνήθως επί ξηρωτικής βαλανίτιδας, αλλά και για θρησκευτικούς λόγους. Η περιτομή ρουτίνας των νεογνών αντενδείκνυται. Η περιτομή έχει το μειονέκτημα, ότι προκαλεί προοδευτική σκλήρυνση της βαλάνου και ατροφία μεγάλου αριθμού νευρικών απολήξεων που υπάρχουν στη βάλανο, με συνέπεια ελαττωμένη σεξουαλική αίσθηση του ατόμου στην ενήλικη ζωή και ερεθισμό του κόλπου της συντρόφου του κατά την σεξουαλική επαφή.

Στην παραφίμωση γίνεται ανάταξη της πάθησης με επαναφορά της ακροποσθίας στη φυσιολογική της θέση και εν συνεχεία πλαστική της ακροποσθίας.